

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 868/2026
14.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Светлана Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела пореска превара у вези са порезом на додату вредност у продуженом трајању из члана 173а став 4. у вези став 1. ЗППА у вези члана 61. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Макаји Славка, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 19/26 од 30.04.2026. године и Кпп По4 19/26 Кв По4 113/26 од 27.05.2026. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених ББ и ВВ, адвоката Макаји Славка, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 19/26 од 30.04.2026. године и Кпп По4 19/26 Кв По4 113/26 од 27.05.2026. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 19/26 од 30.04.2026. године према окривљеном АА одређен је притвор из законских разлога прописаних одредбом члана 211. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, који му се рачуна од 29.04.2026. године од 06,00 часова, када је лишен слободе и који му по том решењу може трајати најдуже 30 дана и то до 28.05.2026. године, а према окривљенима ГГ, ДД, ЂЂ, ВВ и ББ притвор је одређен из законских разлога прописаних чланом 211. став 1. тачка 2) ЗКП и који им се рачуна од 29.04.2026. године и то окривљеном ГГ од 06,10 часова, окривљеном ДД, од 06,00 часова, окривљеном ЂЂ, од 06,00 часова, окривљеној ВВ, од 06,10 часова и окривљеном ББ, од 06,25 часова, када су лишени слободе и који им по том решењу може трајати најдуже 30 дана и то до 28.05.2026. године.

Решењем Вишег суда у Београду Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 19/26 Кв По4 113/26 од 27.05.2026. године одбијене су жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Драгослава Алексића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Бојана Ресавца и адвоката Петра Стојановића, браниоца окривљених ДД и ЂЂ, адвоката Николе Илића и браниоца окривљених ВВ и ББ, адвоката Славка Макаја, изјављене против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду

Посебно одељење за сузбијање корупције Кпп По4 19/26 од 30.04.2026. године, као неосноване.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених ББ и ВВ, адвокат Макаји Славко, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као и битне повреде поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и побијана решења преиначи тако што ће их ставити ван снаге и окривљене пустити на слободу.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљених ББ и ВВ, адвокат Макаји Славко, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера и због које је подношење овог ванредног правног лека у начелу дозвољено.

Међутим, у образложењу захтева, бранилац не наводи ни једну повреду из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, већ указује на повреде закона које се односе на постојање разлога за одређивање притвора из члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП.

Бранилац у захтеву оспорава оцену суда о постојању разлога за одређивање притвора против окривљених, истицањем да је тужилаштво на рочишту поводом притвора, требало одбрани да пружи на увид све доказе којима располаже и то пре него што се окривљени појавио пред судијом за претходни поступак, како би одбрана била адекватно припремљена, односно одбрана мора имати приступ доказима у складу са Директивом Европског парламента и Савета, као и ЕУ Конвенције. Даље је бранилац истакао да се пред Основним судом у Крагујевцу против истих окривљених води кривични поступак са истом правном квалификацијом дела, као и да је у том поступку спроведено економско финансијско вештачење, односно анализа финансијског пословања и да су испитани и сведоци, па не постоје оправдани разлози за одређивање притвора из члана 211. став 1. тачка 2) ЗКП. Даље се опширно бави чињеничним стањем из наредбе ВЈТ у Београду и изводи закључке да се у конкретном случају може евентуално радити о прекршају, а не о кривичном делу на страни окривљених. Даље бранилац изводи сопствене закључке, која су то чињенична утврђења и околности потребне да би на страни окривљеног постојала основана сумња, у смислу одредбе

члана 440. ЗКП. Такође, бранилац се противи одређивању притвора у пеналним условима.

Како из изложених навода произлази да бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца (из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП), те која је општег карактера, док суштински указује на повреде одредаба члана 210. и члана 211 став 1. ЗКП и чињеничним наводима оспорава оцену суда о постојању разлога за одређивање притвора према окривљенима у смислу члана 440. ЗКП, а што све не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић